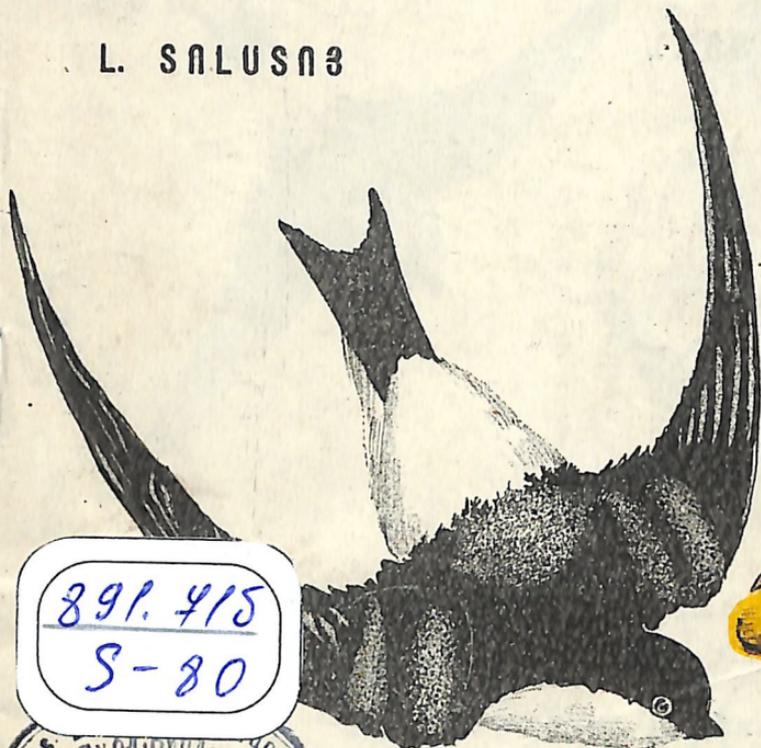

ԾԻՏՆ ՈՒ ԾԻԾԵՌՆԱԿԸ

L. ՏՈԼՍՈՅ

891. 415
S-80

9 3 5 ՅԵՐԵՎԱՆ

ՆԿԱՐՆԵՐԸ
ԼՈՒԿԻՆԱՅԻ

5390

Պատ. խմբագիր Ա. Հայիրյան
Տեխ. խմբագիր Սեբոբ Գասպարյան

ԹԱՐԳՄ. Ն. ՆԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ

891.7115
5-80

2011-03

3976
8008
37283

Մի անգամ բազում կանգնած, նայում եյի
մեր տանիքի տակ շինված ծիծեռնակի բնին:
Հենց այդ ժամանակ յերկու ծիծեռնակներն ել
թռան, գնացին և բուռը դատարկ մնաց:

Ծիծեռնակների թռչելուց հետո, տանիքից մի ծիտ թռավ, յեկավ նստեց բնի յեզրին, դես ու դեն նայեց, թևերը թափահարեց և արագ բնի մեջ մտավ:

Հետո գլուխը բնից հանեց ու ծլվլաց:

Քիչ հետո ծիծեռնակներից մեկը յեկավ բունը մտավ, բայց հենց վոր հյուրին տեսավ, ճովողաց, թևերը թափահարեց ու թռավ, գնաց: Ծիտը, բնի մեջ նստած, ծլվլում էր:

Մեկ եւ հանկարծ մի խումբ ծիծեռնակներ յեկան. բոլորն եւ մոտեցան բնին, կարծես ծտին տեսնելու համար, ու ելի թռան, գնացին:

Ճնճողուկը չվախեցավ. գլուխը դեռ ու դեռ եր դարձնում ու ծլվում:

Ծիծեռնակներն ելի յեկան, մոտեցան բնին, ինչ վոր բան արին ու ելի թռան գնացին:

Ծիծեռնակներն իզուր չեյին գալիս. նրանցից
ամեն մեկը կտուցով ցեխ եր բերում և կամաց-
կամաց բնի անցքը ծեփում:

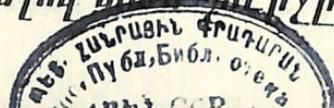

Ելի գնացին, ելի յեկան ծիծեռնակները, ավելի
ու ավելի ծեփեցին և անցքը փոքրանում եր ու
փոքրանում:

Առաջ յերևում եր ծախ վզիկը, հետո մի-
այն գլխիկը, հետո քթիկը, իսկ հետո՝ ել վոչինչ
չերևաց:

Ծիծեռնակները բնի անցքը բոլորովին ծեփեցին
և սկսեցին ճովողելով տան զարջը պտտվել:

«Ազգային գրադարան»

NL0386939

5390

ԿՒՆԵ 25 ԿՈՎ.

ЛЕВ. ТОЛСТОЙ
ВОРОБЕЙ И ЛАСТОЧКА

ГИЗ ССР Армении